

Prispeval Lucija Kac
Nedelja, 01 Junij 2008 02:00

Pred nekaj več kot tremi leti sem se vpisovala na fakulteto. Odšla sem na razne predstavitve fakultet, ki naj bi mi olajšale odločitev. In res, odločitev je bila lažja. Na Ekonomski fakulteti v Ljubljani so me prepričali s svojim popolno predstavljenim programom. Kar prelepo se je slišalo – 3 leta študija in bomo univerzitetni diplomirani ekonomisti, v prvem letniku se bomo usmerili in tako 3 leta poslušali nekaj, kar nas dejansko veseli.

Kasneje bomo opravili še dodatni dve leti in postali magistri. Študij se mi je tako zdel zanimiva popotnica za svet, nov – bolonjski – sistem pa enkratna priložnost, da v krajšem času in z več praktičnega dela pridem do želene izobrazbe. Ampak se je res le slišalo tako lepo.

Kasneje se je namreč izkazalo, da sistem še niti ni v celoti izdelan in da se pravzaprav še sploh ne ve točno, kako naj bi celota izgledala. Toda s tem se še nisem obremenjevala, saj sem bila šele na začetku študija, pred mano je bilo še veliko časa. A tudi ta čas je hitro minil in že sem tik pred koncem. Sistem pa še zdaj ni v celoti izdelan. In zdaj se sprašujemo študenti, politiki, univerza, fakultete in drugi vpleteni, kaj bo z nami. Nihče namreč še danes ne ve točno, kakšna bo naša usoda. Pri tem si ne morem kaj, da se ne bi vprašala, kako si lahko nekdo dovoli, da začne izvajati sistem pred dokončno zasnovano zakonsko podlago. Kdo ima pravico, da se igra z mojo prihodnostjo?

Pa pogledajmo še, kaj se dogaja sedaj. Študentom najpomembnejši vprašanji sta ta trenutek absolventski staž in stopnja izobrazbe. Pred nekaj meseci, natančneje januarja, so nas obvestili, da je čas za razmislek o diplomski nalogi, ki bi jo naj, mimogrede, napisali nekje do začetka avgusta, če hočemo letos diplomirati. Dobro, dali so nam dobrih šest mesecev, da postorimo vse, kar še moramo, pred zaključkom. In kaj, če se nam to ne izide? Kaj, če nam ne uspe opraviti vseh obveznosti, ki jih še imamo, če nam ne uspe pravočasno oddati diplome? Ja, normalno, absolvent! Ja, ne, ja, ne, ja, ne...nekako tako izgleda to.

Naši predragi politiki se nikakor ne morejo zediniti, kaj bo. Medtem pa čas teče in mi smo vse bližje koncu. Tako ne vemo niti, kaj bo z absolventskim stažem, poleg tega pa se je izkazalo še, da bo šele po petih letih naša izobrazba enaka tisti, ki so jo dobili študenti po starem, štiriletnem programu. Pri tem naj povem le, da je odločba o novih stopnjah začela veljati 20. maja 2006 – torej nekje ob istem času, ko sem jaz že zaključevala prvi letnik bolonjskega programa. Pojavljata se dve vprašanji – mar nas ne bi morali o tem obvestiti pred vpisom v prvi letnik in zakaj bolonjski sistem vendarle ne bo prinesel skrajšanja študija?

Posebej se mi zdi zanimiva izjava ministrice za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo, v kateri je dejala, da absolventskega staža ne potrebujemo, ker je študij časovno prilagojen obveznostim študenta in lahko tako le-te opravi znotraj uradnega trajanja študijskega programa. Seveda. Naj omenim le to, da so zmanjšali število rednih rokov za opravljanje izpitov na 3 na leto. Ob tem je pomembno predvsem to, da če je komu ostal izpit iz lanskega zimskega

Prispeval Lucija Kac
Nedelja, 01 Junij 2008 02:00

semestra, je naslednja možnost za opravljanje tega izpita šele v jesenskem izpitnem roku, ki je nekaj tednov za rokom oddaje diplomskega dela. Kot ste najbrž opazili, ta študij le ni tako časovno prilagojen. No, morda pa smo kar naenkrat študenti postali tako sposobni, da nam pač ne more spodleteti. Sicer pa, morda pa le bo absolventska staž – jasnega odgovora tako ali tako niso dali. Saj, kdo bi ga sploh še pričakoval.

Pri vsem tem moram pohvaliti vsaj odgovorne na naši fakulteti. Trudijo se, da nam bi nekako omogočili prehod naprej v letošnjem letu. Obljubili so nam dodatni izpitni rok v juliju in dovolj hitro izvedbo zagovora diplome za ulov roka za vpis na +2. Glede na to, da na ministrstvu ni videti kakšnega posebnega napredka, se vsaj fakulteta trudi za nas.

Zgoraj opisana vprašanja pa niso vsa, ki se nam pojavljajo in s katerimi si moramo beliti glave. Poleg tega tudi ni jasno, če bodo imeli študenti, ki so končali star program, prednosti pred nami pri zaposlitvi, kako bo z višino določene plače, kakšne bomo imeli možnosti za zaposlovanje v tujini. Pa pustimo ta vprašanja za zdaj, saj je trenutno pomembnejše vprašanje končanja študija.

Torej, snovalci programa so imeli vsaj 3 leta časa, da se dokončno vse dogovorijo, preden bi mi, kot prva generacija, zaključili študij. Pa jim ni uspelo. Kdo ve, kdaj (če) jim sploh bo? Pri tem pa je najhujše to, da nam nihče ne pove točno, kaj se dogaja. Torej se ob vseh študijskih obveznostih, pisanju diplomskega dela in drugih težavah obremenjujemo še z nevednostjo glede naše prihodnosti. Res super!

Smo pač zgleda res poskusni zajčki. In kaj, če pri eni generaciji spodleti? Saj to je le »nekaj« študentov. Bodo že poskrbeli zase. Morda pa mi mora biti v tolažbo to, da bom pomagala izoblikovati boljši sistem za prihodnje generacije. Verjemite mi, to je zelo slaba tolažba.